Telefonkiosken

Utöver akvareller och en installation med möbler och andra föremål innehåller mitt tillägg till telefonkiosken *Ring hem. Ring hem!* en text som utspelar sig på sextio- sjuttio- och åttiotalet. I texten förekommer några människor som befinner sig i kritiska och utsatta situationer. Installationen *Ring hem. Ring hem!* kan utifrån konstverkets olika delar uppfattas som en öppen fråga.

Vad är det som kan tänkas och formuleras kring en anakronistisk telefonkiosk som blivit en utställningslokal i Maglaby i nordvästra Skåne. Telefonkiosken utgör ett objekt/en skulptur som speglar en svunnen historisk, social och politisk verklighet. Vilka frågor kan ställas kring detta minnesmonument? Telefonkiosken är humoristisk och roande. Men samtidigt är den också o-roande utan att vi riktigt förstår varför. Motsägelsefulla förnimmelser väcker vårt intresse. Under den tidsperiod när vi dagligen använde oss av telefonkiosker så utgjorde de (tillsammans med den fasta telefonens allestädes närvaro i de flesta lokaler) ett förebud om och ett tidigt tecken på, en kontrollfunktion av och över varandra. Idag utövar vi denna kontrollfunktion tillsammans som ett kollektiv med en allt större intensitet via mobiltelefoner och datorer.

Telefonkiosken transformerar tid och rum. Stålmannen använder den som omklädningshytt. Det skulle gå att utveckla temat om den roll som telefonkiosken spelat i populärkultur som platsen för många olika avgörande spänningsmoment som t ex: det sista avskedet, ett avgörande missförstånd eller ett mord. Kanske kretsar alla dessa händelser kring ett närvarande kontrollbehov, och risken och möjligheten att ställas utanför gemenskapen?